

5. En meget væsentlig ændring i tjenestemandsløvgivningen er sket, for så vidt angår reglerne om tjenestemændenes *aflønning*. I sin betænkning udtalte tjenestemandskommissionen, at tjenestemandslønninger burde fastsættes således, at de udgør det samlede arbejdsvederlag for udøvelse af de til tjenestemandstillingen knyttede pligter og de hverv, der må betragtes som led i tjenestemandstillingen. Herudover kunne der kun blive tale om vederlæggelse af arbejdet i tilknytning til tjenestemandstillingen med overarbejdsbetaling, vederlag og andre særlige ydelser, der aftales med tjenestemændenes centralorganisationer.

I overensstemmelse hermed er det i loven blevet klargjort, at der ikke ved siden af den aftalte vederlæggelse kan ydes anden vederlæggelse for udførelsen af arbejdet i tjenestemandstillingen.

Bestemmelsen vil have til følge, at der ikke i fremtiden kan ydes betaling i form af finanslovhonorarer eller andre ikke aftalte ydelser for hverv, *der er led i tjenestemandstillingen*, men som hidtil har været vederlagt ved siden af tjenestemandslønnen ud fra merarbejdssynspunkter.

Kapitel 4. Suspension, disciplinærforsøgning og injurispørgsmål (§§ 19-25).

Der er ikke i bestemmelserne herom sket væsentlige ændringer i forhold til den tidligere retstilstand.

Kapitel 5. Afsked (§§ 26-32).

Forskrifterne om afskedigelseskompetencen er nu placeret i et samlet afsnit om afskedigelse. I modsætning til den tidligere ordning vil en tjenestemand fremtidig kunne afskediges af en anden minister end den, som ansatte ham, såfremt han efter sin ansættelse er overgået til en anden stilling inden eller uden for sit ansættelsesområde, men under en anden ministers *afskedigelseskompetence*. På tilsvarende måde som vedrørende ansættelseskompetencen skal vedkommende minister dog kunne delegere afskedigelsesbeføjelsen til andre, uden at